

Waifenhuset utvivlsomt kunne udrette ikke Lidt til Held for Landets mest værdige, forældreløse Børn, naar de blive anvendte paa en med Tiden passende og stemmende Maade*), og Udvalget har derfor ment, at burde gribe denne Leilighed, til ogsaa i denne Henseende at søge rettet en Opfordring til Regjeringen.

Et Mindretal (H. C. D. Müller) kan ikke være med paa nærværende Stadium af Sagen at tilraade Thinget at vedtage den nedenstaaende Dagsorden. Dette Mindretal skal for det Første ikke holde den Mening tilbage, at det har faaet det Indtryk af Udvalgets Forhandlinger og har paa sit Stadium ladet tilføre en Protest derimod til Udvalgets Forhandlingsprotokol, at Udvalgets Flertal langt mere har betragtet det som sin Opgave hurtigst muligt at faae afgivet en Betænkning end at faae Sagen fuldstændig tilfredsstillende oplyst. Dette Mindretal kan i denne Henseende ikke Andet end finde det som en absolut Modsigelse, at dette private Lovforslag først er indbragt i Sessjonens 5te Maaned, og man derefter har anset det for ugjortlig ved et privat Lovforslag, som man dog har indbragt, saa overordentlig sent, derefter at oppebie de endog igjennem flere Stadier af Administrationen forlangte Dplysninger i længere Tid end godt og vel 3 Uger. Dette Mindretal formener nemlig dernæst, at ved Modtagelsen af disse af Udvalget forlangte Dplysninger, om Waifenhusets Forhold til den nye under Trykken værende Bibeludgave og dets indgaaede Kontrakt med det danske Bibelselskab vilde haade selve Lovforslaget og selv den

foreslaaede Dagsorden med Hensyn til Betimeligheden stille sig et ganske andet. Eys end uden Foreligger af disse Dplysninger. Mindretallet formener nemlig, efter hvad det hidtil har erfaret om denne Sags Stilling, at hverken Administrationen eller Lovgivningen kan med Nette foretage noget Skridt i Henseende til denne Sag i den næstnærmeste Fremtid, hvorved det danske Bibelselskab, efter at have overtaget det sidste Bibeloplags Forhandling, vilde blive stillet synderlig anderledes, end man efter Boghandlerlovgivningens almindelige Principer vilde anse det for rigtig, at stille et privat Boghandlerfirma, som med en betydelig Anvendelse af egne Midler havde overtaget en saadan Forhandling (af et) Forlag. Dette Mindretal formener dog, at det er et uheldigt Dieblif og stridende imod sundt Retsgrundsaetning, at foretage Ophavelser af et Privilegium i samme Dieblif som dets Bestoer med Lovlig Ret har overdraget Forhandlingen ifølge Privilegiet i for en vis Tid til Trediemand, imod at Trediemand for en vis Tid er gaaet ind paa meget omfattende pekuniære Forpligtelser. Hvor enig dette Mindretal end paa ethvert Sagens Stadium har været med det Forkerte i dette Privilegium og i Unsikkerheden af dets fuldstændige Ophor, endog efter de ved dets Ophoist foreliggende Omstaendigheder uden Erstatning til Privilegiehaveren, kan det dog ikke Andet end formene, at Thinget, naar Sagen havde naaet at blive tilstrækkelig oplyst, vilde finde det nærværende Dieblif for uheldigt til at gribe ind i Sagen. Mindretallet kan derfor ikke tiltræde Flertallets Indstillinger, men maa fraraade Vedtagelsen.

Det samme Mindretal maa dernæst ogsaa ved denne Leilighed hentele Dmærksomheden paa, hvor utilfredsstillende de kirkelige Samfunds Stilling er, saa længe Grundlovens betydningsfulde §§ 75 og 78 om Religions-samfundenes Ordning ikke ere fæste Fyldest. Det er umuligt Andet end, at Thinget ved denne Sags første Behandling har følt, hvor umuligt det var til en tilfredsstillende Løsning ved Behandlingen af en saadan Sags Formalitet ikke ogsaa at komme ind paa dens Realitet med Hensyn til Bibeloversættelsens Bestaendighed, og i hvad for en Grad en saa-

*) Waifenhuset er grundet af Frederik den Fjerde den 21de Juni 1727 saa at sige udelukkende ved Statsmidler, idet denne Konge efter Hofmans Fundationer skænkede til denne Stiftelse een Gang for alle henved 90,000 Rb. Kurant (144,000 Rb.), 2,000 Rb. Kurant (3,200 Rb.) aarlig indtil Verdens Ende samt en stor, prægtig Gaard paa Nytorv, som blev indrettet til Stiftelsens Bøng. Ad privat Bei indkom der den Gang neppe mere end henved 9,000 Rb. Kurant (14,400 Rb.). Senere skal der være skænket flere private Gaver, hvilket Udvalget ikke ser sig i Stand til nærmere at oplyse. Waifenhuset eier nu omtrent 600,000 Rb., dels i rede Penge, dels i Bygninger, Bøger og Inventarium; det har en aarlig Indtægt af henved 28,000 Rb.